Ч. 147. Четвер 4 липня (17 липня) 1902. Рік XII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за вложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в агенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Староствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . „ —·90
Поодиноке число 6 с

Вісти політичні.

(Переговори в справі австро-угорскої угоди. — Новий президент англійского кабінету. — Вісти з Франциї.)

Як звістно, відбували ся сими днями у Відни на ново переговори межи угорскими і австрийскими міністрами, в справі заключеня австро-угорскої угоди. Позаяк відновлене угодових переговорів попередила виміна нот, котрими промощено дорогу і обмежено область пересправ, то годі тепер ще подати певний погляд, чи взагалі послідувало яке наближене в ріжницях поміж обидвома правительствами, і як далеко сягає то наближене. Можна догадувати ся, що з того часу, як постановлено до участи в пересправах покликати дотичних ресортових міністрів, не розходить ся вже о безплодні пересправи що-до ріжниць, але що почала ся акция, яка змагає до їх вирівнаня. Що ріжниці між обидвома правительствами, як не вирівнали ся, то бодай зменшили ся, можна догадувати ся і з того, що не др. Кербер, але Сель троха уступив. Сель був приневолений полишити свій засадничий погляд, що угодові постанови, узаконені в Угорщині артикулом 30-им з 1899 р. а в Австриї цісарским розпорядком з 21 вересня 1899 р. суть незмінними. А так само був Сель очевидно приневолений зірвати з тим поглядом, що при установі митової тарифи може єму лише о те розходити ся, щоби до осягненя уже значних користий придбати ще значнійші нові успіхи.

Як ми вже доносили, англійский президент міністрів льорд Сельсбері уступив задля свого пізного віку і потреби випочинку, а задачу зложеня нового кабінету обняв міністер Бельфур, провідник уніоністичної партиї. Передвчера відбули ся збори тої партиї, на котрих промовляв Бельфур і між иншим висказав жаль, що мусить зречи ся поперття одного з найвизначнійших товаришів іменно канцлєра скарбу, льорда Гіксбіча, що зголосив свою димісию. Остаточно заявив, що при обнятю керми міністерства не має нічого нового до висказаня, бо політика партиї остає незмінена, зміни в кабінеті не є виключені. Опісля забрав голос Гіксбіч і заявив, що нікого так не поважає, як провідника партиї Бельфура, але вже перед двома роками просив Сельбері'ого о звільнене з уряду, хотяй з ним товаришував 25 літ, і лише на єго наляганя остав на дальше, а тепер уважає відповідною пору уступити місце молодшому. Однак, щоби зложити доказ поважаня для теперішнього премієра, він остане ще короткий час в кабінеті. — Як доносить бюро Райтера, на підставі слів, висказаних Бельфуром, сподіють ся значних змін в складі кабінету.

Новий француский кабінет Комба править на свій лад. Президент кабінету заповів великі зміни в складі начальних властий департаментів. Вісьмох чи десятьох префектів піде на пенсию, богато инших перенесе ся до инших департаментів. Ті зміни викличуть велике порушенє. Впрочім певна річ, що радикальне міністерство не задержить ся на тім і що піде дальше по дорозі увільнюваня від служби неприхильних або немилих собі осіб. Взагалі веде кабінет політику радикальну. — Онодги удали ся всі посли і сенатори Альжиру до президента Любета, аби єго запросити до відвіданя тої француской кольонії, де президента від давна вижидають. Президент відповів, що вже давно гадає загостити до тих найкрасших француских кольоній і що вибере ся там сего року у вересни.

Новинки.

Львів дня 16-го липня 1902.

— **З перемиської епархії.** Презенти дістали оо.: Волод. Левицкий з Нагірян на Конотопи, Алексей Брик на Білич горішний. — Відпустки для поратованя здоровля дістали: Андрей Тимкевич, Іоан Савчак, Гр. Чайковский, Йос. Крушиньский, Петро Витошиньский на 6 н., Іоан Борсук на 5 н., Дим. Ортиньский, Іоан Гіссовский і Мир. Литиньский на 4 неділї. — Правительство продовжило дотацию з релігійного фонда для прив. сотрудників: в Вороблику корол., Маковиску і Маластові. — Завідательство парохії в Клоковичах обняв о. Павло Ступницкий, а бувший парох также о. Іосиф Шехович перенїс ся в стан спочинку. — Сотрудництво дістали оо.. Євг. Кульчицкий в Зубкові, Петро

---

12)

ФОМА ҐОРДЄЄВ.

З російского — Максима Ґорк го.)

(Дальше.)

Фому передтим вже часто ображував занадто ущипливий язик хрестного вітця, — Маякин всегда говорив з ним грубше ніж отець, — але тепер почув ся молодець сильно ображеним від старого, і здержано, але твердо сказав єму:

— Ви би не лаяли без причини.... я прецінь вже не дитина....

— А що ти! — насьмішливо піднявши брови і закосивши очима, промовив Маякин.

Фомою підкинуло. Він глянув просто в очи старого, і з натиском відізвав ся:

— Кажу, що безпідставної лайки вашої не хочу більше чути.... буде!

— Гм... так.... так! Простіть!....

Яков Тарасович прижмурив очи, пожував губами, і відвернувшись від похрестника, хвилю мовчав. Карита в'їхала в вузку улицю, а Фома, побачивши з далека кришу свого дому, мимоволї цілим тілом кинув ся вперед. Нараз спитав єго хрестний отець, усьміхаючись злобно і дружно:

— Фомка! скажи, на кім ти зуби собі виострив, га?

— Чи они острі стали? — спитав Фома, утішений таким питанєм хрестного вітця.

— Досить.... То добре, брате.... дуже добре! Ми з вітцем бояли ся, що ти мамля будеш.... Ну, а горівку пити научив ся?

— Пив....

— То за скоро!.... А много ти пив?

— На що много....

— А смакувало тобі?

— Не дуже....

— Так.... То добре, зле оно не єсть.... Тілько ось що, ти за отвертий.... готов ще перед всяким попом зі всіх своїх гріхів сповідати ся.... Ти застанови ся над тим.... не всегда, брате, так треба,... иншим разом змовчиш.... і людям догодиш і гріху не зробиш. Так-так. Язик у чоловіка рідко тверезий буває.... Ось ми вже приїхали.... Отець не знає ще, що ти приїхав.... тілько чи він в дома?

Він був дома: з отвертих вікон комнати ніс ся на улицю єго сильний, трохи охриплий сьміх. Шум каритки, що заїхала перед дім, спонукав Гната подивити ся через вікно, а побачивши сина, він радістно крикнув:

— А-а! Ти вже тут!....

По хвили притиснувши Фому одною рукою до груди, він другу руку долонию положив на чоло єго, і загнувши голову сина назад, дивив ся в лице єго сияючими очима, і вдоволений сказав:

— Обгорів.... і сильний ти став, паробче! Ласкава пані! Чи хороший у мене син?

— Не згірший.... — роздав ся милий срібний голос.

Фома глянув поза плечі вітця, і побачив в переднім куті комнати малу женщину, з густим, ясним волосєм, котра опершись, сиділа за столом. Від єї блідого лиця різко відбивались темні очи, тонкі брови і повні, червон губи. Поза єї кріслом стояв великий фільоден дрон, а єго велике, зубчасте листє висіл у воздусі над єї золотистою головкою.

— Доброго здоровля желаю, Софіє Павловна, — чемно заговорив Маякин, підходячи до неї з простягненою рукою. — Що ви, все контрибуцию стягаете з нас бідних?

Фома мовчки поклонив ся їй, не чуючи ані того, що она Маякинови відповіла, ані того, що до него отець говорив. Сама сильно дивила ся на него і усьміхалась привітливо і ясно. Єї дитинна стать, окрита якоюсь темною материєю, майже зливалась з малиновою материєю крісла, від чого єї буйне, золотисте волосє і бліде лице якби сьвітили ся на темнім тлї. Сидячи там, в куті, під зеленим листєм, она була похожа і на цьвітку, і на ікону.

— Диви, Софіє Павловна, як він тебе мірить очима.... як орел, га? — говорив Гнат.

Єї очи звузились, лице єї обляв слабий румянець, і она засьміяла ся, якби срібний давіночок задзвенїв. І сейчас встала, говорячи:

— Не буду мішати вам, до звиданя!

Коли она безшумно переходила коло Фоми, ударило на него пахощами, і він доглянув, що очи у неї темносині, а брови майже чорні.

— Відплив щупак, — тихо сказав Маякин, зі злобою глядячи за нею.

— Ну, оповідай нам, як їздив? много гроший пропустив? — загудів Гнат, саджаючи сина в то крісло, в котрім що лише сиділа Мединьска. Фома подивив ся з'укоса на него і сїв у друге крісло.

Яросевич в Торках, сокальского дек. і Юл. Леґуцкий управляюче в Блажові. — Речинець до руко положеня назначений на 12 серпня. Кандидати мають до дня 6 серпня внести належито заосмотрені поданя, а іменно: сьвідоцтва всїх наук шкільних, моральности, здоровля, убожества старостом затверджене, вінчаня і зглядом звязи військової.

— Справа замиканя аптик. На конференциї аптикарскій скликаній ц. к. Намістництвом в справі управильненя відносин службових помічників аптикарских, ухвалено, що почавши від дня 1 вересня будуть аптики замикати ся вже о 9 годині вечером.

— Великої крадежі допустили ся невислїджені доси злодії в шинку при ул. Льва Сапіґи під ч. 41. Злодії добули ся за помочию зелїзної штаби через вікно і забрали 400 пачок тютюну, 3900 штук папіросів, 1600 штук цигар, кілька фляшок горівки, всїлякі запаси харчу, консерви, сири і т. п.

— Намірене самоубийство. Челядник кравецкий Александер Гацевский хотів онагди вечером відобрати собі житє у власнім помешканю на Замарстинові ч. 40 і вбив собі ніж в ліву часть легких саме коло серця. Стация ратункова подала десператови першу поміч і в грізнім станї відвезла до шпиталю.

— Цїлу бочку римских гроший викопано сими днями коло сербского села Костеляца над Дунаєм. З припорученя сербского народного музея в Білграді розпочали ся там сего року роботи около відкопуваня римского міста Vinunacium, що там колись стояло і вже відкопали кілька будинків та знайдено богато цїнних річий. Аж ось сими днями відкопану стару зігнилу бочку, в котрій знайшло ся 88 кільо римских мідяних гроший, або після обчисленя на борзї около 68.000 штук монет. Найстарші монети походять з часів Каракалї.

— Видїл філії „Руского тов. педаґоґічного в Коломиї" подає до відомости, що мимо первістного наміру отворити приготовляючий курс в часї вакаций для кандидатів до ґімназиї, порішив такого курсу не отвирати, але за те упросив від себе проф. Ів. Франчука, котрий остає в Коломиї через вакациї, щоби сам заняв ся потрібуючими такого приготовленя. Видїл просить отже інтересованих в тій справі безпосередно з п. Ів. Франчуком, проф. ґімн. умовити ся.

— Вежа сьв. Марка завалила ся. Славна дзвінниця у Венециї, звана звичайно вежою сьв. Марка завалила ся передвчера о 9 год. 30 мін. рано пориваючи за собою сусїдне крило королївскої палати, давнїйшої бібліотеки, майстерске дїло Сансовіна і льоджету Сансовіна. Вежа та належала до церкви сьв. Марка, що стоїть на головній площи у Венециї, званій площею сьв. Марка, але стояла окремо від неї і була 98 метрів висока. Будова тої вежі розпочала ся була ще в 883 р., а скінчила ся в 1302. Той що єї виставив був переконаний, що она завалить ся і длятого зараз по єї викінченю забравши гроші утїк до Франциї. Коли однакож побувши через 35 лїт за границею переконав ся що вежа стоїть, вернув назад до Венециї, де его повитано з великою почестию. Нинї на тім місци стоїть 30 метрів висока купа развалин, а цїлу площу сьв. Марка вкрило камінє і румовище. З о скілько доси знає ся, нїхто на щастє не зґинув, єсть лиш кілька осіб легко покалїчених. Замітне єсть то, що комісия технїчна ще в падолистї тамтого року заявила, що вежи не грозить нїяка небезпечність і що можність завaленя єсть виключена. а міністерство не мало нїякої відомости о грізнім станї вежі. Міністерство висилаючи тепер комісию на місце катастрофи поручило їй випукати виновників і укарати, а також розслїдити й иншї памятники історичні. Завалене ся вежі сьв. Марка зробило велике враженє в цїлій Італиї, а подїю сю уважають за нещастє народне. В самій Венециї настав великий переполох. Через цїлий день передвчера збирало ся множество людий на площи, а войско творило кордон. Рада міста ухвалила 100.000 лїрів на відбудоване вежі і льоджети Сансовіно, а міска каса ощадности жертвувала так само 100 000 лїрів і отворила підписку. Богато туземцїв і людий заграничних жертвувало на руки правительства значні суми на відбудову вежі.

— Треба уміти собі порадити. Людям, що переходили дня 10 с. м через найкрасшу улицю Віднї звану Рінґштрассе, мусїв мимо волї впасти в очи молодий мужчина, за котрим бігло богато хлопців та й инших людий і заглядали, що то там вписане у него на тих таблицях, котрі він повісив собі на плечі і груди. А на тих таблицях було виписане великими буквами по нїмецки: „Прошу о якусь постійну роботу". Коли его люди розпитували, хто він, казав він, що він у Відни зовсім чужий і від кількох днів не має нїякої роботи, але сподїває ся, що сим, що правда незвичайним способом єї собі вишукає. Показало ся, що то був дїйстно добрий спосіб, шуканя роботи, бо люди задержували его на кождім кроцї та розпитували і він тепер вже має певно якусь роботу.

— Іспит зрілости в ґімназиї в Станиславові відбув ся в днях від 3 до 9 с. м. під проводом кр. інспектора п. Івана Левицкого. Іспит здали: Ашкенази Генрих (з відзначенєм), Булка Омелян, Дріммер Мордхе, Гольденберґ Олександер, Галїбей Стефан (з відзн.), Галюх Іван, Ясїньский Іван, Кобежицкий Людвик, Колянковский Людвик (з відзн.), Костецкий Зенон, Котреба Йосиф, Маґнет Авраам, Новосельский Жиґмонт, Пачовский Ярослав, Райнгольд Йосиф (з відзн.), Рольский Йосиф, Шушкевич Кароль (з відзн.), Снїгурович Михайло, Вайнґартен Хаїм, Винницкий Казимір, Витвицкий Стефан, Висоцкий Виктор, Забавский Володислав, Заверуха Іван. Один ученик репробований на рік, а трех одержало поправку.

— Підпис султана. Дня 6 с. м. відбував ся в однім із султаньских кіосків в Константинополи пир в честь американьского посла Ляйшмана, в котрім взяв участь сам султан. Володїтель всїх правовірнихісповідників Магомета був в дуже добрім гуморі і розмавляв з панею Ляйшман, перед котрою висказав свої симпатиї для американьских женщин. По розмові подала панї Ляйшман султанови свою красно вирізьблену віяку і попросила его, щоби він написав на нїй своє імя. Абдул Гамід дуже радо згодив ся на просьбу Американки і ужив до того олївця уміщеного на віяцї. Ся подїя викликала в дипльоматичних кругах не мале диво. Власноручний підпис султана належить до найбільших рідкостий, і знаходить ся рідко навіть і на найважнїйших актах державних. Всї дивували ся сему небувалому фактови і незвичайному щастю Американки.

— Неправдаж, красна женщина? — усьміхаючись, говорив Маякин, споглядаючи на Фому своїми хитрими очима. — Як будеш ти при нїй рот роззявляти..., так она всї внутренности тобі зїсть....

Фома здригнув, і не відповівши єму, купецким тоном почав оповідати вітцеви о подорожи. Але Гнат перебив єму:

— Погоди, я коняку кажу принести!....

— А ти тут все пєш, кажуть.... — неодобряючо сказав Фома.

Гнат з зачудованєм і цікавостию глянув на него, і спитав:

— Чи до вітця можна так говорити, га?

Фома змішав ся і опустив голову.

— То-то! — добродушно сказав Гнат і крикнув, щоб дали коняку... Маякин прижмурив очи, поглянув на Гордеєвих, зітхнув, попращав ся і пішов, запросивши їх на вечер до себе на чай в саді.

— А де тітка Анфисса? — спитав Фома, чуючи, що тепер, позіставши сам з вітцем, стало єму якось несвобідно.

— В монастир поїхала.... Ну, оповідай менї.... а я.... буду пити...

Фома в кількох хвилях оповів вітцеви о дїлах і закінчив оповіданє отвертим признанєм:

— Гроший я стратив на себе.... много....

— Скілько?

— Шістьсот.... рублїв....

— За півтора місяця! То не мало.... Виджу, що на приказчика ти менї за дорогий... Деж ти їх видав?

— Триста пудів збіжа подарував....

— Кому? Як?

Фома сповів.

— Гм.... ну.... то нїчого! — похвалив єго отець. — То значить.... нехай знають, хто ми!... Тут річ ясна.... за честь вітця.... за честь фірми.... І страти тут нема.... тому що слава добра єсть.... а то, брате, найлїпша реклама для торговлї.... Ну, а що дальше?

— От-так, видав я....

— Говори прямо.... не о гроші питаю; хочу знати, як ти жив, — настоюван Гнат, уважно і строго споглядаючи на сина.

— Н.... пив.... — говорив Фома вимнаючо та заклопотаний і змішаний склонивши голову.

— Пив? Горівку?

— І горївку....

— А! Так.... а не за вчасно то?

— Запитай Єфима, чи запивав ся я до безтями?

— На що питати Єфима? Ти сам повинен все сказати.... Отже ти пєш? То менї не подобає ся...

— Можу й не пити....

— Де вже там! Хочеш коняку?

Фома поглянув на вітця і широко усьміхнув ся. А отець відповів єму добродушною усьмішкою.

— Ах ти.... до чорта! Пий.... а дїло своє розумій.... Щож тут вже робити? Пяниця проспить ся і свій розум має, а дурак нїколи.... бодай хоч се на свою потіху можемо піднести.... Ну а з дївками ти гуляв? Говори отверто вже! Бити тебе вже не буду....

— Гуляв.... була одна на пароходї.... віз єї від Перму до Казани....

— Ну.... — Гнат тяжко зітхнув і насупившись сказав: — За скоро ти зачав....

— Менї двайцять лїт.... а сам ти говорив, що в твоїх часах пятнайцятьлїтних хлопців женили.... — змішано відповів єму син.

— Так.... женили.... Але даймо тому спокій.... Колись вже з бабою.... то що вже тут робити? Баба як хороба, і без неї не прожиєш.... А менї лицеміврити не яло ся.... я скорше від тебе до баб залицяв ся.... Однак з ними мусиш бути осторожний....

Гнат задумав ся і довго мовчав, сидячи неподвижно і низько склонивши голову.

— Слухай, Фома, — знов заговорив він суворо і твердо, — я скоро помру.... Я вже старий. В грудях менї тїсно, дихати менї тяжко... помру.... Тогди цїле дїло на тобі спічне... з початку поможе тобі хрестний отець. Слухай єго! зачав ти.... незле, все поладив, як належало, поводи в руках кріпко держав і хоч прогуляв ти великі гроші.... но, видно, розуму ти не стратив. Дай Боже, щоб і дальше так було... Знай ось що: дїло — то зьвір живий і сильний, треба уміти ним правити і кріпко его держати, бо инакше оно тебе переможе.... Старай ся стояти висше дїла... так постав себе, щоби оно все у тебе під ногами було і на видї, так щоби кождий малий гвоздик в нїм падав тобі в око....

Фома споглядав на широку грудь вітця, чув єго грубий голос і погадав собі:

— Ну, не скоро ти помреш!

Та гадка була мила єму і викликала в нїм добре, горяче чувство до вітця.

— Хрестного вітця держись.... у него розуму в голові на цїле місто стане.... єму тільки відваги брак, а то був би він дуже високо. Так.. так, кажу, не довго вже менї жити остало ся.... На добре, то пора би вже готовити ся до смерти.... кинути би все.... та висповідати ся та старати ся, щоби люди о менї добре згадували....

— Будуть згадувати! — певним голосом сказав Фома.

— Коби хоч було за що....

— А приют нїчий?

Гнат глянув на сина і засьміяв ся.

— Вспів вже Яков тобі то сказати! Старий скнира.... Певно мене лаяв?

— Трошки, — усьміхнув ся Фома.

— Ну, еще би! Чиж не знаю єго?

— Він о тім так говорив, як би то єго гроші були....

Гнат кинув ся на опирало крісла і розсьміяв ся ще більше.

— Ах старий крук, га? Правду кажеш..., Для него то все одно, чи гроші єго, чи мої, тому він так і трясе ся. Цїль єсть у него, того лисого. Ану скажи, яка?

Фома подумав і сказав:

— Не знаю....

але диво всїх стало ще більше, коли на другий день по полудни з'явив ся в лїтній резиденциї посла цїсарский ад'ютант і попросив, щоби єму дали війку з підписию султана. Ад'ютант казав, що султан хоче свій підпис написаний олївцем виписати чорнилом. Знатоки константинопольских відносин сумнїваютъ ся взагалї чи панї Ляйшман дістане назад свою війку, але суть і такі, котрі кажуть, що султан казав вложити свій підпис брилянтами. Доси панї Ляйшман не побачила ще нї своєї війки, нї султаньских брилянтів.

— **Двох челядників ткацких** пошукує Іоан Луканюк, ткач в Карлові пов. снятиньского. Челядники мусять виказати ся добрими сьвідоцтвами, а одержать харч пранє і половину зарібку.

Штука, наука і лїтература.

— **„За Кадильну“.** Під таким заголовком видала українсько-руска спілка у Львові оповіданє Дениса Лукіяновича, автора звістного із давнїйших своїх новель і оповідань, поміщуваних в „Універзальній Бібліотецї“.

Телеґрами.

Відень 16 липня. Мінїстер справ заграничних ґр. Ґолуховский виїхав нинї до Ішлю, де буде на авдиєнциї у Цїсаря.

Ішль 16 липня. Др. Кербер прибуде тут дня 20 липня і відбуде нараду з Цїсарем. Рівночасно з дром Кербером має прибути до Ішлю також угорский президент мінїстрів Сель.

Красне Село 16 липня. На честь італїяньского короля відбула ся тут вчера велика войскова парада під проводом в. князя Володимира. Взяло в нїй участь 30.000 людий. Король від'їздить з Росиї в четвер по полудни.

Берлин 16 липня З Македонії доносять, що положенє в тім краю дуже грізне і що ворохобня може там вибухнути кождої хвилї. В горах має бути 3000 людий готових до бою.

Петербург 15 липня. Король Віктор Емануель прибув вчера передполуднем з Петергофу до Петербурга. На гробі царя Александра III зложив король срібний вінець. В полудне відбуло ся снїданє в італїяньскій амбасадї. В зимовій палатї приймав король представителїв держав. Відтак від'їхав до Петергофу, а звідтам разом з царем до царского села на войскову параду.

Надіслане.

Виданя
Руского педаґоґічного Товариства.
у Львові, ул. сьв. Софії ч. 9а).

Образкові виданя.

*Зьвіринець 20 сот. *Гостинець 20 сот *Забавки 20 сот. *Менажерия 20 сот. *Квіточка 40 сот. *Віночок 40 сот. *Забавки для дїтий 80 с. *Нашим дїтям ч. I. 80 с. *Нашим дїтям ч. II. 80 с. *Дїточі вигадки ч. I. 60 с. *Дїточі вигадки ч. II. 60 с. *Наші зьвірята 80 с. *Казки народні ч. 1 і 2 по 50 с., разом опр. 1 К. 30 с. *Казки Андерсена ч. 1, 2, 3, 4, 5 по 50 с., разом опр. 2 К. 90 с. *Байки Брянчанїнова 30 с. *Робінзон Чайченка 80 сот., опр. 1 К. 10 сот. *Мірон: Пригоди Дон Кіхота (друге виданє) 80 с., опр. 1 К. 10 с. *Байки братів Ґрімів 50 с. Дітвора 1 кор. Зьвірята домашні 80 с. Приятелї дїтий 1 кор. 20 с. Ах яке хороше 2 кор. Для розривки 1 кор. 20 сот. *Ґете-Франко: Лис Микита (трете цїлком змінене виданє; 1 кор., опр. 1 кор. 30 сот.

Виданя без образків.

***Молитвенник** народний 30 сот., в полотно оправлений по 40 сот. **Др. Л. Кельнер:** Коротка історія педаґоґії 60 с. ***Китиця желань** 2. розширене виданє 40 с. ***Читанка** ч. I., III., IV. опр. по 40, без оправи по 20 с. ***Ів. Левицкий:** Попались. Різдвяні сцени 20 с. ***Вол. Шухевич:** Записки школяря 40 сот. ***Тарас Шевченко:** Кобзар для дїтий 30 с. **Гордїєнко:** Картагинцї і Римляни 20 с. ***Юлїй Верне:** Подорож довкола землї 1. Кор. 20 с., опр. 1 кор. 50 с. **Др. Мих. Пачовский:** Замітки до науки рускої мови 60 с., Билини і думи 20 с. **Дзвінок** з р 1894 4 К. **Др. Мандибур:** Олімпія 40 с. **Віра Лебедова:** Гостинець дїтям 50 с. ***Василь В-р.** Джонатан Свіфт. Подорож Ґулївера до великанів 50 с. ***Мальота:** Без родини 80 с., опр. 1 К. 10 с. ***А. Глодзїньский:** Огород шкільний 1 К. 20 с.

Книжки, назначені **зьвіздкою**, *апробовані Радою шкільною* на нагороди пильности до шкіл народних, Інститутка і Шекспір в повістках до шкіл видїлових, а „Огород шкільний“ поручений до бібліотек шкільних.

Замовляти можна в товаристві педаґоґічнім у Львові ул. сьв. Софії ч. 9 а, в книгарнї Наукового Товариства імени Шевченка, ул. Чарнецкого ч. 26. і в книгарнї Інституту Ставропигійского ул. Руска ч. 3.

Хто купує книжки на суму 10 К і висше в самім товаристві, дістає 10% рабату. Виданя ілюстровані ч. 96—100 продає ся без рабату.

Книжки висилає ся за готівку або за послїплатою.

При замовленях треба дочислити оплату почтову.

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

— Ех, який ти дурний.... Злучити він грошї хоче....

— Яким способом?

— Догадай ся!...

Фома поглянув на вітця і — догадав ся. Лице єго потемнїло, він підняв ся з крісла і рішучо сказав:

— Нї, я не хочу.... я з нею не ожению ся!

— Ох? Чомуж так? Дївка здорова, не дурна, і одна у свого батька....

— А Тарас? Той пропащий? Та я взагалї — зовсїм не хочу!

— Пропащий.... пропав; о нїм не варто й говорити.... Єсть, мій любий, завіщанє, а в нїм сказано: „все моє движиме і недвижиме майно належить до доньки моєї Любови....“ А що она донька хрестного вітця, єсть тобі сестра похрестна, — се дасть ся полагодити....

— Все одно, — рішучо сказав Фома, — я з нею не оженю ся!

— Ну, о тім ще час говорити.... Однако, чи она тобі не до вподоби?

— Не люблю я таких....

— Так! Ах ти! Даруйте, добродію, скажіть менї, які вам більше до вподоби?

— Тоті, котрі суть більше прості.... Она там, з ґімназиястами вже крутить ся..., і з книжками.... учена вже стала.... Сьміяти ся буде з мене.... — подразнено говорив Фома.

— Скажім, що то правда.... і сьміла она не в міру.... Але то пусте діло.... всяка ржа дасть ся стерти, коли рук приложить ся.... То річ будучности.... А твій хрестний отець то розумний чоловік.... Житє єго було спокійне, сидяче і він сидячи на однім місци, думав о всїм.... єго, мій любий, добре послухати, він ві всякім дїлї житєвім відворотну сторону видить.... Він у нас „ристократ“ ще від матушки Єкатерини.... ха-ха! Много о собі може сказати. А що рід єго закінчив ся на Тарасї, то він і рішив тебе на місце Тараса поставити, чуєш?

— Що то, то нї, я вже.... сам собі місце виберу, — уперто сказав Фома.

— Дурний ти ще.... — усьміхнув ся отець в відповіди на єго слова.

Бесїда їх була перервана приїздом тїтки Анфисси.

— Фомушка! Приїхав.... — кричала она ще за дверми. Фома встав і пішов на стрічу єї, дружно усьміхаючись.

*

....Знов житє єго плило поволи, спокійно і однотонно. Знов біржа і поученя вітця. Задержавши в відношеню до сина тон добродушно-насьмішливий і прихильний, — взагалї став Гнат відносити ся до него острійше. Він робив єго відвічальним за кожду дрібницю і все частїйше пригадував єму, що він виховав єго свобідно, в нїчім не стісняв і нїколи не бив.

— Инші батьки бють вас полїнами.... а я пальцем тебе нїколи не діткнув.

— Видко, що не було за що, — спокійно заявив раз Фома.

Гнат розгнївав ся на сина за ті слова і тон.

— Говори тілько дальше! — заричав він. — Набрав ся сьмілости під моєю мягкою рукою.... На всяке слово відповідь находиш. Диви.... она, рука моя, хоч і мягка була, но ще так зрізати може, що тобі з пят сльози бризнуть. Скоро ти виріс.... як гриб труючий, ледви від землї підняв ся, а вже смердиш....

— За що ти сердиш ся на мене? — збентежений і обиджено спитав Фома вітця, коли той був в добрім настрою....

— А ти не можеш стерпіти, коли отець воркотить на тебе.... а ти сейчас в сварню лїзеш....

— Таж то менї обидно.... Я гірший не став.... яж виджу, як другі в моїм віці жижуть....

— Не спаде тобі голова з карку, як я полаю тебе деколи.... Я лаю тому, що виджу в тобі щось, що не єсть моє.... що оно, не знаю, а виджу лише, що єсть.... і оно для тебе шкідливе....

Ті слова батька спонукали Фому глубоко застановити ся. Він сам чув в собі щось особлившого, що виріжнювало єго від ровесників, але також не міг зрозуміти — що оно таке? І він підозріваючо слїдив за собою....

Єму подобалось бувати на біржи, в шумі і говорі солїдних людий, котрі на тисячі полагоджували дїла. Єму льстило поважанє, з яким менше богаті промислові люди, єго, Фому Ґордєєва, здоровили і розмавляли з ним. Він чув ся щасливим і гордим, коли часами удавалось єму самому розпорядити ся в вітцівскім дїлї під власною відвічальностию а за удачний розпорядок заслужити собі на одобряючу усьмішку вітця. В нїм було много честилюбивого змагання — щоби показати ся вже дорослим і діловим чоловіком, однак жив він одиноко, так само як перед подорожию в Перм і все ще не відчував потреби мати приятелїв, хотяй кождого дня стрічав ся з ровесниками, дїтьми купцїв, в тім самім віці, що й він. Нераз запрошували они єго погуляти з ними, але він грубовато і згірдно вимавляв ся від запрошень а навіть висьмівав ся:

— Боюсь.... Довідають ся ваші батьки про ті гулятики, а як бити вас станутъ, то і менї готово дістати ся від них по карку....

Єму не подобалось у них те, що они гуляють і ведуть розпустне житє укриваючись перед батьками, за грошї украдені з батьківских кас або взяті на довготермінові векслї і високі проценти. Они також не любили єго за єго здержаність і згірдливість, в котрій відчували много гордости, обидливої для них. Зі старшими він стісняв ся в розговорі, бо боявся, аби перед ними не показати ся дурним і нерозуміючим дїла.

(Дальше буде).

І Н С Е Р А Т И.

Дуже величавий
образ комнатний
представляючий
„ПРИЧАСТЄ“
мальований артистом Єзерским
в природних красках.

Величина образа 55×65 цтм.
Ціна образа **6 корон** разом
з почтовою пересилкою.
Набути можна у

Антона Хойнацкого
Львів, ул. Руска ч. 3.

„FOTOGRAFISCHE MITTHEILUNGEN“ одинока богато ілюстрована часопись для аматорів фотографії, виходить два рази на місяць. Передплата чвертьрічно (6 зошитів) 3 марки 75 фениґ. Передплату можна пересилати в австрийских листових марках. Адреса: Verlagsbuchhandlung Gust. Schmidt Berlin W. 35 Lützowstrasse 27.

Цінник зелізних знарядів торговлї Александра Копача в Струтинї вижнім почта Долина ad Стрий.

Коси із анґлїйскої твердої стали, подвійного гарту, знаменнитї, з тонким полотном, дуже легкі, добре косять гірску траву. Кто замовить 5 кільоґрамів кіс, получить даром одну косу і один камінь до остреня. Родимцї! Косїть моїми косами, то найлучші в сьвітї; косячи ними, заощадите і труд і здоровля. Не дайтесь обдуряти жидам і їх аґентам: 50 жидівских кос не стоїть одної анґлїйскої!

Довгота кос в центиметрах:

Довгота	65	70	75	80	85	90	95	100
За одну штуку з каменем; К.	2·10	2·20	2·30	2·40	2·60	2·80	3·00	3·20
на пяти-кільеву посилку іде штук	16	15	14	13	13	13	12	12

Озубренні серпи із анґлїйскої стали, дуже добре жнуть збіже і легко перетинають, так, що не чути їх в руках, Кто замовить 20 штук, получить 2 даром. Ціна за один серп 60 гел. — **Анґлїйскі бритви** з тонким полотном із найлучшої стали. За 35 мінут можна обголити з 30 найтвердїйших бород. Одна бритва по 3 і 4 корони. Бельгійскі каменї до бритв по 1 кор. і по 3 кор. **Мотики** (сапи) до барабоь, кукурузи і всякої ярини, із найтвердїйшої анґлїйскої стали, не загинають ся навіть в найтвердїйшій земли, штука 1 К. **Бруски до остреня кос** по 50 гел. — Маю также на складї **кишеневі дуже добрі годинники Роскопфи,** такі, яких употребляють на жел. дорогах і продаю їх по 20 кор. а ґваранцию даю на 10 лїт. — Продаю также **Руский лен** „із Парнави“. Він виростае на 140 цм., удає ся на кождім ґрунтї по конюшинї, по коноплях і на житних стернях. Можна его мочити або стелити. Дає прядиво біле як бавовна. Лїтра насїня коштує 40 гел. Менше від пять кільоґр. не висилає ся. На 5 кільо іде 9 лїтрів.

На всяке замовлене треба прислати 2 К задатку, бо инаше не вишле ся. Найлучше посилати гроші переказами і на них замовляти, щоби не тратити грошей на письма і карти. Адрес! **Александер Копач в Струтинї вижнім, почта Долина коло Стрия в Галичинї.**

Аґенция дневників Ст. Соколовского Львів, Пасаж Гавсмана ч. 9, — принимає пренумерату і оголошеня до всїх дневників краєвих і заграничних. В тій аґенциї находить ся також головний склад і експедиция „Варшавского Тиждневника ілюстрованого“. До „Народної Часописи“ і „Ґазети Львівскої“ може принимати оголошеня виключно лиш та аґенция.

Інсерати

(„оповіщення приватні“) до „Ґазети Львівскої“, „Народної Часописи“ і всїх инших часописий принимає виключно лиш ново отворена „Аґенция дневників і оголошень“ в пасажу Гавсмана ч. 9. Аґенция ся принимає також пренумерату на всї дневники краєві і заграничні.

„НЕКТАР“
Головний склад у Відни, VI., Webgasse 28.

Товариство для торговлї і складів чаю
Братів К. і Ц. Попов у Москві.

Ц. і к. надворні доставці Австро-Угорщини. Доставці Двора царско-російского
Надворні доставці кор. Вел. королів: Греції, Швеції і Норвеґії, Бельгії і Румунії.

Золотий медаль в р. 1892. **Grand prix** в р. 1900, найвисша відзнака на загальних виставах в Парижи,	**Grand prix** найвисша відзнака на виставі в Антверпії 1894 р.	**Золотий медаль** найвисша відзнака на виставі в Штокгольмі 1897 р.

Ц і н н и к.

Цїни в коронах за одну коробку російскої ваги (1 фунт. рос. = 410 ґрам.)

Вага пачки в фунт. рос.	Nr. 0	1	2	3	3/4	4	5	6	7	8	Чай з Цейльону
1/1	15·20	11·—	10·—	9·—	8·20	7·60	6·70	5·80	5·20	4·30	6·70
1/2	7·60	5·50	5·—	4·50	4·10	3·80	3·35	2·90	2·60	2·15	3·35
1/4	3·80	2·75	2·55	2·25	2·05	1·90	1·70	1·45	1·30	1·10	1·70
1/8	—	—	—	—	1·05	—·95	—·85	—·75	—·65	—·55	—·85

При закупнї за 20 корон, транспорт і опаковане безплатно.

ОБРАЗИ СЬВЯТИХ

Важне для родин і шкіл!

Вечеря Господня *Леонарда да Вінчі* рит. на міди величини 44×80 цм. . . 12 зр.
Сикстиньска Мадонна *Рафаеля* величини 41×31 цм. . . . . 4 зр.
Непорочне початиє *Мурілля* величини 42×32 цм. . . . . 4 зр.
Христос при кирници з Самаританкою *Караччі'ого* величини $37^1/_2$×63 цм. . 4 зр.
Ессе Homo *Ґвіда Рені* вел. 49×39 цм. 5 зр.
Христос несучий хрест *Рафаеля* величини 52×36 цм. . . . . 4 зр.

Всї ті образи (штихи) наведених славних малярів нові, надають ся дуже добре до шкіл і суть о 50% дешевші як в торговлях образами. Висилають ся лише за послїплатою вже офранковані. Замовляти у **М. Кучабіньского** Львів, ул. Чарнецкого.

СТЕЛЛЯ найновійший інструмент сальоновий швайцарский, самограй, ноти металеві без гачиків в ріжних величинах. Продає **Соболевский** годинникар у Львові, площа Марийска (готель француский).

З друкарнї В. Ловиньского — під зарядом В. І. Вебера. (Телефона число 569).